

UCHWAŁA Nr XIV/112/2015
RADY MIEJSKIEJ W SĘPÓLNIE KRAJEŃSKIM
z dnia 25 listopada 2015r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów
Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2016**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015r. poz. 1515), art. 4¹ ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2015r. poz. 1286) oraz na podstawie art.10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r. poz. 124 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

- §1. Przyjąć Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2016 w brzmieniu załącznika do niniejszej uchwały.
- §2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Sępólna Krajeńskiego.
- §3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ**


Kazimierz Jagodziński

Piotr Folgier
radca prawny
Bd-791

UZASADNIENIE DO UCHWAŁY Nr XIV/112/2015
RADY MIEJSKIEJ W SĘPÓLNIE KRAJEŃSKIM
z dnia 25 listopada 2015r.

Prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii należy do zadań własnych gminy. Realizacja zadań prowadzona jest w postaci Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2016.

Projekt uchwały uzyskał pozytywną opinię Komisji Budżetu i Handlu oraz Komisję Statutową i Pomocy Społecznej Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ**


Kazimierz Jagodziński

Załącznik do Uchwały Nr XIV/112/2015
Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim
z dnia 25 listopada 2015r.



**Gminny Program
Profilaktyki i Rozwiązywania
Problemów Alkoholowych
oraz
Przeciwdziałania Narkomanii
na rok 2016**



**OŚRODEK
POMOCY
SPOŁECZNEJ**
w Sępólnie Krajeńskim

SPIS TREŚCI:

Wprowadzenie	3
Rozdział I	
„Konsumpcja substancji psychoaktywnych przez młodzież szkolną – Młodzież 2013”	4
Rozdział II Diagnoza	
Alkoholizm i narkomania na terenie gminy Sępólno Krajeńskie	15
Rozdział III	
Zasoby umożliwiające realizację Programu.	23
Rozdział IV	
Przeciwdziałanie alkoholizmowi – cele, zadania	29
Rozdział V	
Przeciwdziałanie narkomanii – cele, zadania	32
Rozdział VI	
Wskaźniki monitoringu w 2016 roku i spodziewane efekty realizacji Programu	34
Rozdział VII	
Źródła finansowania programu	34

Wprowadzenie

Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2016 jest dokumentem wskazującym zadania w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz narkomanii i podmioty odpowiedzialne za ich realizację.

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2015 r. poz. 1286),
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r. poz. 124 ze zm.) oraz Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2011-2016 stanowiący załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 marca 2011 r. w sprawie Krajowego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2011-2016 (Dz. U. Nr 78, poz. 428),
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1390),
- Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163 ze zm.),
- Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015r. poz. 1515),
- Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz. U. z 2014 r., poz. 1118 ze zm.).

Rozdział I

„Konsumpcja substancji psychoaktywnych przez młodzież szkolną – Młodzież 2013”.

INFORMACJA O BADANIU

Badanie „Konsumpcja substancji psychoaktywnych przez młodzież szkolną – Młodzież 2013” – zrealizowane przez Fundację Centrum Badania Opinii Społecznej w okresie od 22 listopada do 12 grudnia 2013 roku – sfinansowało Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii.

Badanie zrealizowano na ogólnopolskiej losowej próbie 65 szkół (jedna klasa w szkole) – liceów, techników i zasadniczych szkół zawodowych. W doborze próby uwzględniono lokalizację szkoły w podziale na pięć kategorii miejscowości: wieś, miasta poniżej 20 tys. mieszkańców, miasta liczące od 20 tys. do 100 tys. mieszkańców, miasta powyżej 100 tys. do 500 tys. mieszkańców i miasta powyżej 500 tys. mieszkańców. Szkoły losowano z bazy Ministerstwa Edukacji Narodowej, dostępnej na stronie internetowej www.cie.men.gov.pl.

W badaniu uczestniczyła młodzież ostatnich klas szkół ponadgimnazjalnych dziennych, bez szkół specjalnych. Jeśli w wylosowanej szkole była więcej niż jedna klasa programowo ostatnia, to do badania losowano jedną klasę. W każdej klasie badaniem objęto wszystkich obecnych w dniu realizacji sondażu: łącznie 1360 uczniów. Wywiady z nimi zostały zrealizowane metodą audytoryjną – uczniowie, samodzielnie i anonimowo, wypełniali ankiety w czasie jednej godziny lekcyjnej.

Ze względu na fakt, iż do roku 1996 włącznie wyniki badań młodzieży realizowane przez CBOS nie były poddawane ważeniu, do porównywania wyników w niniejszym raporcie – tak samo jak w raporcie „Konsumpcja substancji psychoaktywnych przez młodzież szkolną – Młodzież 2010” – zestawiono dane surowe z badania.

Młodzież a substancje psychoaktywne:

Zmiany, jakie dokonały się w Polsce po 1989 roku, spowodowały, oprócz wzrostu gospodarczego, także wzrost dostępności substancji psychoaktywnych. Lata dziewięćdziesiąte były okresem pojawienia się narkotyków syntetycznych, takich jak amfetamina czy ekstazy. Wybór narkotyków wciąż się zwiększa, a narkotyki „tradycyjne” wypierane są przez nowe substancje psychoaktywne. Na rynek narkotykowy w Polsce dotarły w 2008 roku także „dopalacze”. W roku 2010 w Europie wykryto ponad 40 nowych substancji psychoaktywnych, a w Polsce działało w tym czasie ponad 1400 sklepów z „dopalaczami”. Znacznie zwiększyła się też podaż substancji legalnych tego typu, np. papierosów i alkoholu, którym towarzyszą kampanie promocyjne i reklamowe.

Badania CBOS, od kilku lat realizowane we współpracy z Krajowym Biurem ds. Przeciwdziałania Narkomanii, pozwalają śledzić dynamikę zjawisk zachodzących w ciągu ponad dwóch dekad. Umożliwia to przeanalizowanie zjawiska konsumpcji substancji psychoaktywnych, zarówno tych legalnych, jak i nielegalnych, niemal od czasu odzyskania przez Polskę niepodległości. Warto podkreślić, że w 2008 roku, po raz pierwszy w Polsce, w ramach prezentowanych badań, podjęto próbę określenia skali zażywania przez młodzież „dopalaczy”, nazywanych w Europie nowymi substancjami psychoaktywnymi. Tamto badanie było jednym z pierwszych w Europie badań dotyczących tego nowego zjawiska. Dzięki ponownym pomiarom mamy szansę sprawdzić, na ile skuteczne były podjęte działania, mające na celu organicznie popytu i podaży nowych substancji. W ciągu ostatnich kilku lat objęto w Polsce kontrolą ponad 50 nowych substancji psychoaktywnych. „Dopalacze” – obok marihuany – wydają się stanowić jedno z ważniejszych wyzwań dla osób zajmujących się przeciwdziałaniem narkomanii.

Palenie papierosów:

W roku 2013 ponad połowa badanych uczniów nie paliła papierosów. Badania realizowane w latach 1992–2003 wskazywały na stopniowy wzrost odsetka uczniów regularnie palących papierosy (z 23% do 31%), jednak w roku 2008 odnotowaliśmy spadek w tym zakresie (do 22%). Obecnie możemy mówić o stabilizacji tego wskaźnika – w 2013 roku regularne palenie deklarowało 21% badanych. Wzrósł za to odsetek uczniów, którzy palą tylko w wyjątkowych sytuacjach – z 17% w 2010 roku do 21% w 2013 roku.

Tabela nr 1

Czy palisz papierosy?	Badania statutowe CBOS			Badanie IPIŃ	Badania KBPN			
	IV/92	IV/94	IV/96	XII/99	XII/03	X/08	XI/10	XI/13
	w procentach							
Tak, regularnie	23	27	25	30	31	22	23	21
Tak, ale tylko w wyjątkowych sytuacjach	18	15	15	17	18	16	17	21
Nie	59	58	60	54	50	62	59	58

Picie alkoholu:

W badaniu przeprowadzonym w roku 2013, podobnie jak we wcześniejszych pomiarach, napoje alkoholowe okazały się wśród młodzieży szkolnej najbardziej rozpowszechnioną substancją psychoaktywną, po którą sięgano częściej niż po papierosy czy narkotyki. Ponadto aktualne badania nie wskazują żadnych czynników społeczno-demograficznych silnie różnicujących młodzież w kwestii spożywania alkoholu.

W ciągu miesiąca poprzedzającego badanie 72% uczniów przynajmniej raz piło piwo, 68% – wódkę i inne mocne alkohole, a 35% – wino. W porównaniu z rokiem 2010 nastąpił dalszy wzrost odsetka uczniów sięgających po wódkę (o 7 punktów procentowych). Częstość picia wymienionych trzech grup alkoholi w poszczególnych latach ilustruje tabela.

Tabela nr 2

Czy w ciągu ostatniego miesiąca piłeś/aś piwo, wino lub wódkę?	Badania statutowe CBOS			Badanie IPiN	Badania KBPN			
	IV/92	IV/94	IV/96	XII/99	XII/03	X/08	XI/10	XI/13
	W procentach							
Piwo								
Ani raz	47	40	31	25	15	22	24	27
1 raz	8	10	11	13	10	10	9	10
2-3 razy	11	18	18	22	22	23	21	23
4-5 razy	7	10	14	14	15	14	15	16
6 razy i więcej	10	18	23	20	24	25	26	22
Tak, bez podania, ile razy	13	3	2	2	5	3	3	1
Wino								
Ani raz	59	59	67	75	44	67	67	65
1 raz	16	17	14	12	12	13	15	17
2-3 razy	11	15	16	7	10	10	11	12
4-5 razy	3	4	3	3	4	3	3	4
6 razy i więcej	2	4	3	2	4	2	2	2
Tak, bez podania, ile razy	6	1	1	1	2	1	0	0
Wódkę								
Ani raz	69	53	53	54	29	42	37	33
1 raz	10	18	17	17	17	19	20	21
2-3 razy	7	15	16	16	21	20	22	27
4-5 razy	3	7	6	5	7	8	10	12
6 razy i więcej	2	5	6	5	6	6	7	7
Tak, bez podania, ile razy	6	2	1	3	2	1	2	1

Upijanie się:

Pytanie o częstość upijania się zadano po raz pierwszy w 2003 roku. Z najnowszego sondażu wynika, że co najmniej raz w ciągu miesiąca przed badaniem upiło się 44% uczniów. Odsetek badanych, którym zdarzyło się to co najmniej trzykrotnie, wyniósł 11%.

W roku 2010 do upicia się częściej przyznawali się chłopcy (50%, w 2008 roku – 52%) niż dziewczęta (38%, jak w 2008 roku).

W roku 2013 upijanie się najczęściej deklarowali uczniowie zasadniczych szkół zawodowych (63%, w roku 2010 – 59%). W publicznych liceach ogólnokształcących do upicia się w ciągu miesiąca przed badaniem przyznało się 42% ankietowanych, a w technikach – 36%. Widoczne jest także zróżnicowanie w zależności od statusu ucznia. Upija się więcej uczniów słabych (dwójkowych i trójkowych – 50%) niż tych, którzy uzyskują lepsze oceny (34%).

W ostatnim badaniu trudno jest uchwycić związek między wykształceniem rodziców a upijaniem się dzieci.

W grupie młodzieży z rodzin uboższych w ciągu miesiąca przed badaniem upiło się 40% uczniów, natomiast wśród badanych deklarujących dobrą sytuację materialną – 44%.

Trudno odnotować zależności między miejscem zamieszkania oraz pracą rodziców za granicą a częstością upijania się.

Na opisywane zachowania wpływ mają postawy religijne młodzieży. Im silniej zaangażowani religijnie są uczniowie, tym rzadziej zgłaszają przypadki upijania się. W roku 2010 wśród badanych, którzy uczestniczyli w praktykach religijnych kilka razy w tygodniu, w miesiącu poprzedzającym sondaż upiło się 22% (w 2010 roku – 25%), a w grupie osób w ogóle nieuczestniczących w praktykach religijnych – 52% (w 2010 roku – 75%).

UŻYWANIE NARKOTYKÓW I ŚRODKÓW ODURZAJĄCYCH:

Lata dziewięćdziesiąte charakteryzowały się wzrostem konsumpcji substancji psychoaktywnych przez młodzież. Na rynku narkotykowym pojawiły się nowe produkty, takie jak ecstasy, i nowe sposoby przyjmowania narkotyków. Bardziej popularne stały się amfetamina oraz heroina do palenia. Produkcją i handlem narkotykami zajęły się zorganizowane grupy przestępcze, Polska stała się, obok Belgii i Holandii, jednym z czołowych producentów amfetaminy w Europie. Zwiększony popyt na substancje psychoaktywne spowodował większą podaż, co doprowadziło do spadku cen. Substancje te stawały się coraz bardziej dostępne. W latach 1999–2001 realizowano pierwszy Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii, w którym zwalczanie przestępczości narkotykowej (redukcja podaży) było równie ważne jak wdrażanie działań mających na celu ograniczenie popytu na narkotyki. W ramach redukcji popytu prowadzone były działania profilaktyczne, lecznicze, postrehabilitacyjne oraz z zakresu redukcji szkód. Po reformie samorządowej z 1999 roku, w przeciwdziałanie narkomanii aktywnie włączyły się jednostki samorządu terytorialnego. Pierwsze pozytywne sygnały zahamowania wzrostu konsumpcji narkotyków odnotowano w połowie pierwszej dekady XXI wieku. Badanie młodzieży z 2008 roku wykazało stabilizację, a nawet ograniczenie zjawiska używania narkotyków. W kolejnych pomiarach odnotowano wzrost konsumpcji marihuany i haszyszu.

Dostępność narkotyków:

W badaniach ankietowych pytamy uczniów o ocenę dostępności narkotyków. Ich odpowiedzi znajdują zastosowanie w monitorowaniu nielegalnego rynku narkotyków oraz działaniach służb odpowiedzialnych za walkę z przestępczością narkotykową. Młodzież pytana była o znajomość miejsc, gdzie można kupić narkotyki, o oferty kupna, sprzedaż narkotyków w szkołach oraz o to, czy trudno jest, w ich ocenie, zdobyć poszczególne substancje psychoaktywne.

W roku 1994 co piąty respondent (22%) wiedział, od kogo lub gdzie można kupić narkotyki, w 2003 roku – już niemal połowa (49%). Jednak od tego czasu maleje odsetek uczniów mających wiedzę o miejscach oferowania narkotyków. W roku 2008 zwiększyła się natomiast (do 40%) grupa młodych ludzi deklarujących, że nie wiedzą, gdzie można kupić narkotyki. W roku 2013 odsetek takich wskazań

utrzymał się na podobnym poziomie (41%). Ponadto odsetek badanych, którzy wiedzieli o kilku takich miejscach lub osobach, był najniższy od 1996 roku.

Tabela 3

Czy wiesz, gdzie można kupić narkotyki?	Badania statutowe CBOS		Badanie IPiN	Badania KBPN			
	IV/94	IV/96	XII/99	XII/03	X/08	XI/10	XI/13
	w procentach						
Wiem o kilku miejscach, kilku osobach	17	21	37	44	31	30	28
Wiem o jednym miejscu, jednej osobie	5	7	6	5	4	5	5
Nie wiem, ale łatwo mógłbym się dowiedzieć	23	28	24	26	25	27	26
Nie wiem, ani gdzie, ani od kogo	55	44	33	24	40	38	41

Tabela 4

Czy kiedykolwiek proponowano Ci kupno narkotyków?	Badania statutowe CBOS		Badanie IPiN	Badania KBPN			
	IV/94	IV/96	XII/99	XII/03	X/08	XI/10	XI/13
	w procentach						
Tak, często	6	8	12	14	7	6	5
Tak, kilka razy	12	18	24	26	21	18	19
Tak, raz	6	6	9	7	8	9	8
Nie, nigdy	76	68	55	52	64	67	67

Tabela nr 5

Substancje psychoaktywne	Czy w ciągu ostatnich 12 miesięcy proponowano Ci którąkolwiek z następujących substancji, niezależnie od tego, czy skorzystałeś/aś z tej propozycji czy nie?			
	2010		2013	
	Tak	Nie	Tak	Nie
	w procentach			
Piwo	92	8	90	10
Wódka	87	13	86	14
Wino	70	29	25	75
Marihuana, haszysz	34	65	40	60
„Dopalacze” (tzw. smarty)	16	84	5	95
Amfetamina	9	90	9	91
Ecstasy	6	94	4	94
Leki uspokajające i nasenne	5	95	5	95
Kokaina	5	95	3	97
Crack	3	97		
Sterydy anaboliczne	4	96	3	97
LSD lub inny środek halucynogeny	4	96	5	95
Grzyby Halucynogenne	5	95	2	98
Poppersy	2	97		
Heroina	2	97	2	98
Polska heroina, tzw. Kompot	2	98	2	98
Dekstrometorfan (DXM)	2	98	1	99

Tabela nr 6

Czy na terenie Twojej szkoły są sprzedawane narkotyki?	Badania statutowe CBOS	Badanie IPIŃ	Badania KBPN			
	IV/96	XII/99	XII/03	X/08	XI/10	XI/13
	w procentach					
Tak	14	27	26	10	9	8
Nie	37	30	37	50	55	58
Trudno powiedzieć	49	43	37	40	35	34

Używanie narkotyków:

Uczniowie pytani byli o doświadczenia związane z używaniem narkotyków. Od roku 1992 odpowiadają na pytanie o kontakt z narkotykami w ciągu dwunastu miesięcy poprzedzających sondaż, a następnie, jeśli ich używali, proszeni są o wymienienie substancji psychoaktywnych. W roku 2008 po raz pierwszy mieli wskazać używane substancje psychoaktywne wymienione w ankiecie, wśród których były również „dopalacze”.

Uczniowie odpowiadali także na pytanie o kontakt z substancjami psychoaktywnymi: w ciągu trzydziestu dni przed badaniem, co jest wskaźnikiem używania bieżącego (ang. *currentuse*); w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy, jako wskaźnika używania aktualnego (ang. *recentuse*); oraz kiedykolwiek w życiu, co jest wskaźnikiem eksperymentowania z narkotykami (ang. *lifetimeexperience*).

Taki sposób zadawania pytań pozwala na dokładne określenie poziomu powszechności używania narkotyków. Ponadto poprzez zamieszczenie w ankiecie listy substancji zdefiniowany został termin narkotyki. Porównanie wyników odpowiedzi na oba pytania stanowi materiał do pogłębionych analiz. W przypadku pytania z listą substancji odsetki uczniów deklarujących zażywanie narkotyków są wyższe niż wtedy, gdy proszono ich o wymienienie jakiegokolwiek narkotyku. Wynika to z faktu, że badani mogli wymienić tylko trzy substancje spośród tych, których używali.

W latach 1992–2003 liczba uczniów, którzy używali narkotyków w ciągu ostatniego roku, systematycznie rosła (z 5% do 24%). W roku 2008 odsetek osób deklarujących kontakt z narkotykami zmniejszył się do 15%, lecz w ostatnim badaniu wzrósł do 18%. Taki sam odsetek został odnotowany w 1999 roku.

Tabela nr 7

Czy w ciągu ostatniego roku używałeś/aś narkotyków, środków odurzających?	Badania statutowe CBOS			Badanie IPIŃ	Badania KBPN			
	IV/92	IV/94	IV/96	XII/99	XII/03	X/08	XI/10	XI/13
	W procentach							
Tak	5	10	10	18	24	15	16	18
Nie	95	90	90	82	76	85	84	82

Tabela nr 8

Substancje psychoaktywne	Czy zdarzyło Ci się używać kiedykolwiek, któregokolwiek z podanych niżej środków?											
	Nie, nigdy			Tak, kiedykolwiek z w życiu			W tym:					
							Tak, w ciągu ostatnich 12 miesięcy			Tak, w ciągu ostatnich 30 dni		
	2008	2010	2013	2008	2010	2013	2008	2010	2013	2008	2010	2013
W procentach												
Marihuana lub haszysz	69,1	63,0	59,3	30,5	35,7	40,2	16,4	18,0	23,0	7,3	7,7	9,0
Leki uspokajające i nasenne bez przepisu lekarza	77,9	78,4	79,6	21,8	19,9	19,7	11,2	9,7	11,0	4,7	3,8	5,1
Alkohol razem z marihuaną	82,2	79,2	74,7	17,3	19,1	24,8	10,1	10,6	15,5	4,9	4,9	6,5
Amfetamina	90,6	91,0	92,1	9,0	6,8	6,9	3,7	3,0	3,4	1,1	1,5	1,7
Ecstasy	94,3	94,8	96,7	5,5	3,5	2,6	3,0	1,4	1,4	1,1	0,8	1,0
Substancje wziewne	96,8	95,3	96,5	2,9	2,8	2,8	1,0	0,7	0,7	0,6	0,5	0,5
LSD lub inne halucynogenne (w 2013 razem z grzybkami halucynogennymi)	97,5	94,9	95,1	2,3	3,3	4,4	1,3	1,4	1,8	0,5	0,7	1,1
Grzyby halucynogenne	96,1	94,7		3,6	3,4		2,0	1,4		1,1	0,6	
Kokaina (w 2013 razem z Crack)	97,5	94,8	96,0	2,2	2,3	3,5	1,1	0,7	1,9	0,6	0,6	1,1
Crack	98,6	95,8		1,2	2,3		0,5	0,6		0,4	0,5	
Relevin	99,1	96,7	98,5	0,8	1,4	1,0	0,4	0,4	0,4	0,3	0,3	0,2
Heroina	98,5	96,3	97,9	1,3	1,9	1,6	0,6	0,8	1,0	0,1	0,5	0,7
Polska heroina „kompot”	98,6	96,5	97,9	1,1	1,6	1,5	0,6	0,5	0,7	0,3	0,5	0,4
GHB	98,9	96,9	97,9	0,9	1,3	1,3	0,5	0,3	0,7	0,3	0,3	0,7
Leki przeciwkaszlowe lub na przeziębienie przyjmowane w celu odurzania się	96,5	93,6	95,3	3,2	4,7	4,2	1,9	2,2	2,1	0,9	1,1	1,0
„dopalacze” („Legalhigh”)	96,4	86,8	94,3	3,5	11,4	5,2	2,6	7,2	2,0	1,5	1,1	1,0
Dekstrometorfan (DXM)	98,8	97,0	98,1	1,0	1,3	1,4	0,6	0,4	0,8	0,5	0,2	0,1
Sterydy anaboliczne	96,4	95,2	97,1	3,4	2,9	2,2	1,9	0,9	1,2	0,7	0,5	0,7
Poppersy	94,8	95,3	97,5	4,8	3,0	2,0	2,4	1,3	1,2	0,8	0,9	0,7
Salviadinorum	97,5	95,5	97,5	2,1	2,6	2,0	1,1	1,0	1,2	0,6	0,4	0,7

W tabeli wymienione jest nieistniejąca substancja Relevin. Pytanie o używanie tego „narkotyku” miało na celu sprawdzenie wiarygodności odpowiedzi uczniów.

PODSUMOWANIE:

Ponad połowa badanych uczniów nie paliła papierosów w 2013 roku. Obecnie możemy mówić o stabilizacji rozpowszechnienia palenia. W badaniu przeprowadzonym w roku 2013, podobnie jak we wcześniejszych pomiarach, napoje alkoholowe okazały się wśród młodzieży szkolnej najbardziej rozpowszechnioną substancją psychoaktywną, po którą sięgano częściej niż po papierosy czy narkotyki. Większość badanych uczniów piła napoje alkoholowe w ciągu ostatniego miesiąca przed badaniem. Należy zwrócić uwagę na różnicę pomiędzy poszczególnymi napojami alkoholowymi. Wzrósł odsetek uczniów deklarujących picie wina i wódki. W przypadku piwa konsumpcja kształtowała się na poziomie podobnym do zanotowanego w 2010 roku. Poziom konsumpcji większości narkotyków pozostał na poziomie z 2010 roku. Wyjątek stanowią marihuana i haszysz, których konsumpcja nieznacznie wzrosła w porównaniu do wcześniejszego pomiaru. Należy odnotować spadek używania „dopalaczy”. Z badań wynika, że narkotyki nie są substancjami, po które sięga większość uczniów. Przeważająca grupa poprzestaje na eksperymentach z narkotykami. Wyjątek stanowią marihuana i haszysz – używał ich częściej niż 10 razy co siódmy badany.

Wyniki badania nie wskazują na zmiany w dostępności narkotyków, z wyjątkiem „dopalaczy”, których zdobycie stało się obecnie trudniejsze.

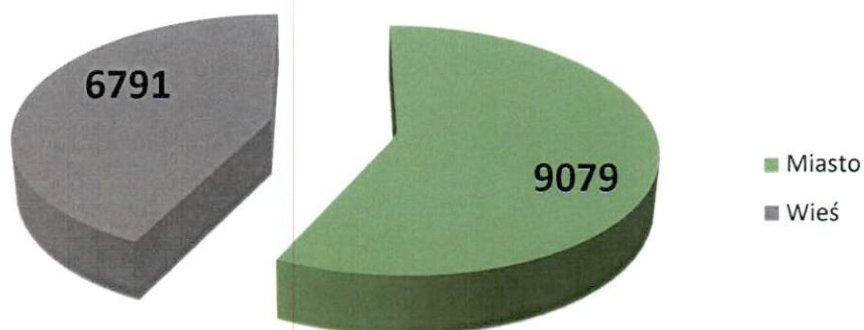
Rozdział II

Diagnoza –

Alkoholizm i narkomania na terenie gminy Sępólno Krajeńskie

Liczba ludności zamieszkującej gminę Sępólno Krajeńskie

Wykres nr 1



Dane Referatu Spraw Obywatelskich Urzędu Miejskiego w Sępólnie Krajeńskim stan na dzień 30.08.2015r.

Problemy związane z nadużywaniem alkoholu (dane statystyczne)

Powiatowy Urząd Pracy w Sępólnie Krajeńskim:

Bardzo poważnym problemem społecznym współczesnego świata jest bezrobocie. Osoby bezrobotne w celu zredukowania napięcia emocjonalnego sięgają np. po alkohol. Jest to spowodowane gorszą sytuacją ekonomiczną, psychiczną oraz społeczną. Osoby nie posiadające pracy częściej przejawiają zachowania antyzdrowotne (stosowanie używek). Problem braku pracy lub możliwość jej utraty zwiększa konsumpcje alkoholu spożywanego z dużą częstotliwością i jednorazowo w ilościach znacznie przekraczających bezpieczny poziom dla zdrowia.

Wykres nr 2

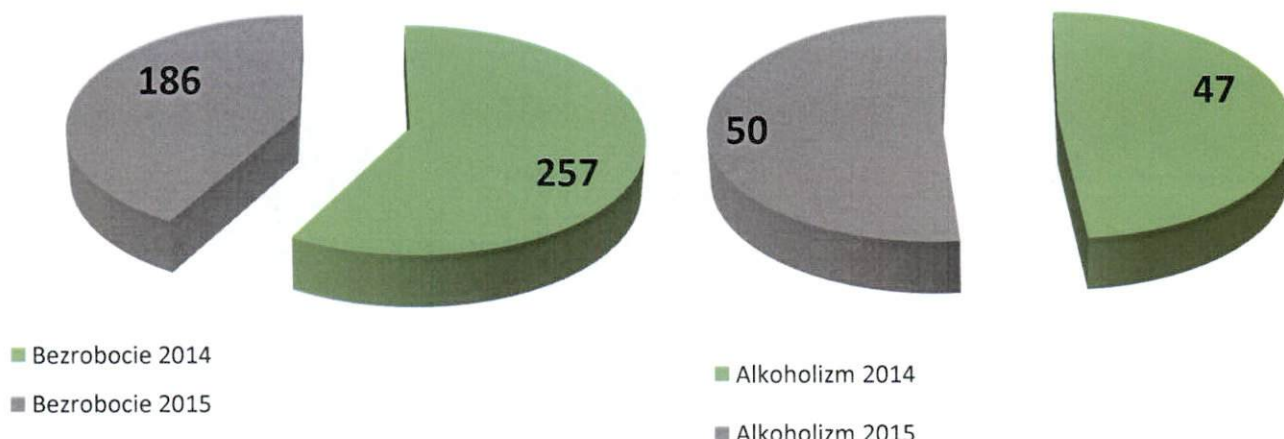


wg. danych WUP Toruń- stan na dzień 30.08.2015r. oraz dane PUP Sępólno Kraj. stan na 30.08.2015r.

Z danych Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Toruniu wynika, iż na dzień 31 sierpnia 2015 roku liczba osób bezrobotnych w Polsce wyniosła 1 563 538 osób, w województwie Kujawsko- Pomorskim 105 365 osób, natomiast na terenie gminy Sępólno Krajeńskie według danych Powiatowego Urzędu Pracy liczba osób bezrobotnych to 985.

Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim:

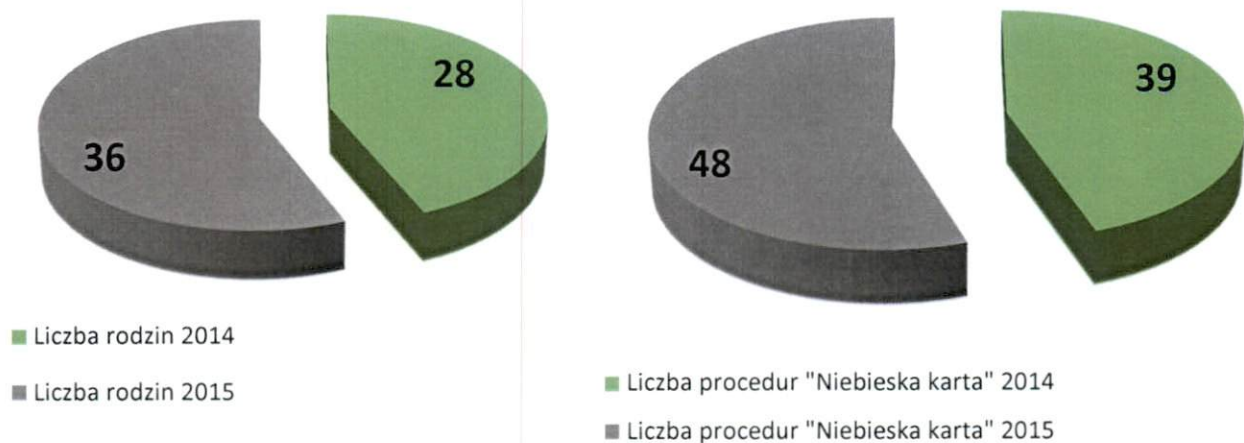
Wykres nr 3 i 4



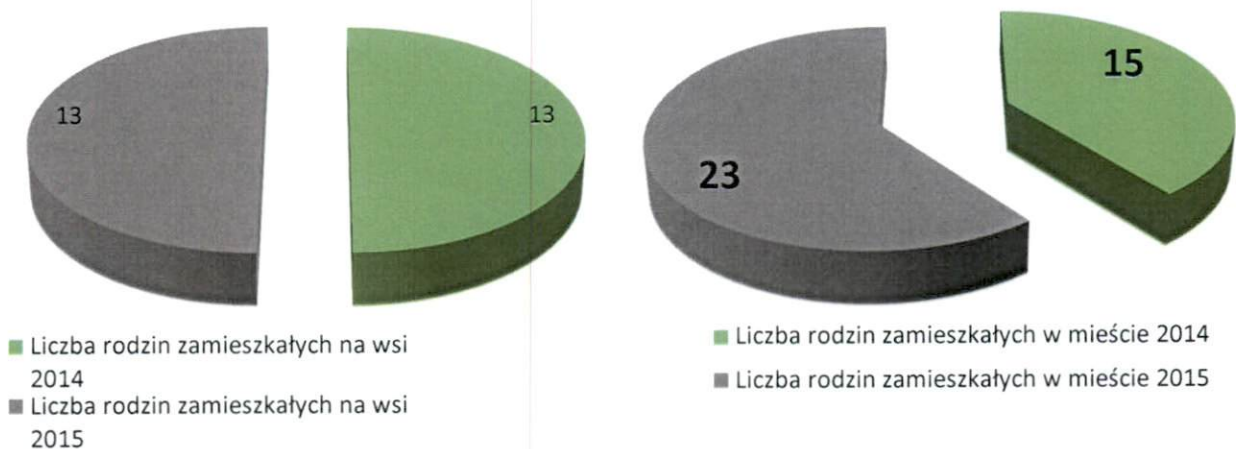
Dane - sprawozdanie MPiPS-03 z dnia 30.06.2014r.i 30.06.2015r.

Według danych Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim na dzień 30 czerwca 2015 roku liczba rodzin, w których występowało bezrobocie to 186 jest to 568 osób. Alkoholizm stwierdzono w przypadku 50 rodzin tj. 86 osób. W statystykach Ośrodka Pomocy Społecznej nie widnieje problem narkomanii, natomiast widnieje on w danych prezentowanych przez Komendę Powiatową Policji w Sępólnie Krajeńskim.

Wykres nr 5 i 6



Wykres nr 6 i 7



Dane na dzień 30.06.2014r. i 30.06.2015r. - Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim.

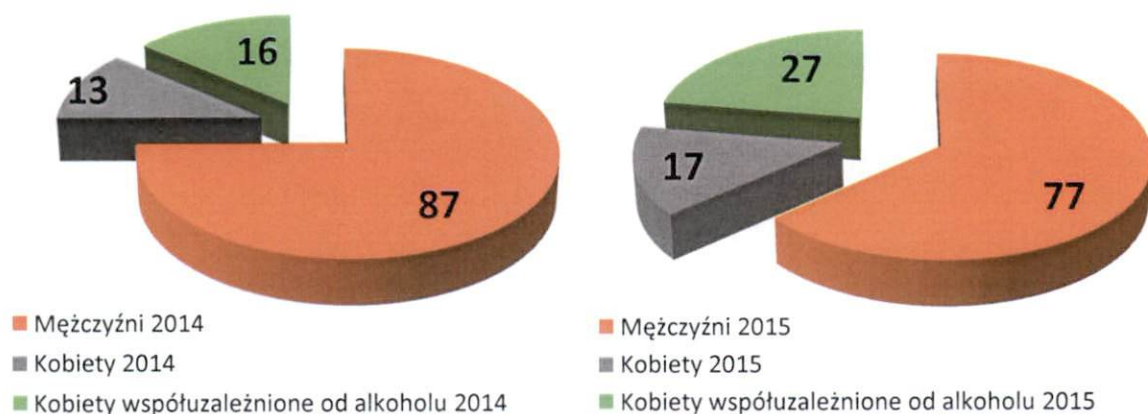
Zarówno naukowcy, jak i osoby nie zajmujące się nauką dawno już stwierdzili istnienie dwukierunkowego związku między alkoholem i przemocą. Nie tylko spożywanie alkoholu może sprzyjać agresywności, ale także ofiary przemocy mogą wypijać nadmierne ilości alkoholu. Według danych Ośrodka Pomocy Społecznej

w Sępólnie Krajeńskim w okresie do 31 sierpnia 2015 roku wszczęto 48 procedur „Niebieska Karta” w 36 rodzinach, z czego 13 rodzin mieszka na wsi natomiast 23 rodziny zamieszkują w mieście.

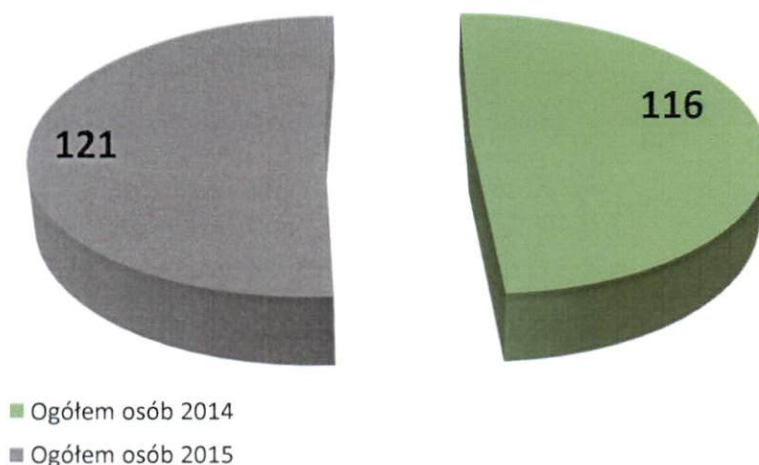
NZOZ „Jantar” Ośrodek Terapii Uzależnień i Współuzależnienia w Sępólnie Krajeńskim

Brak perspektyw, zwłaszcza bezrobocie, przyczynia się do wzrostu konsumpcji alkoholu, rodzące się w ten sposób problemy i narastająca frustracja powodują niebezpieczną ucieczkę w środki zmieniające świadomość. Poniższe dane przedstawią liczbę osób, które skorzystały z usług terapeutycznych dla osób uzależnionych od alkoholu i osób współuzależnionych w okresie 8 miesięcy 2015 roku.

Wykres nr 8 i 9



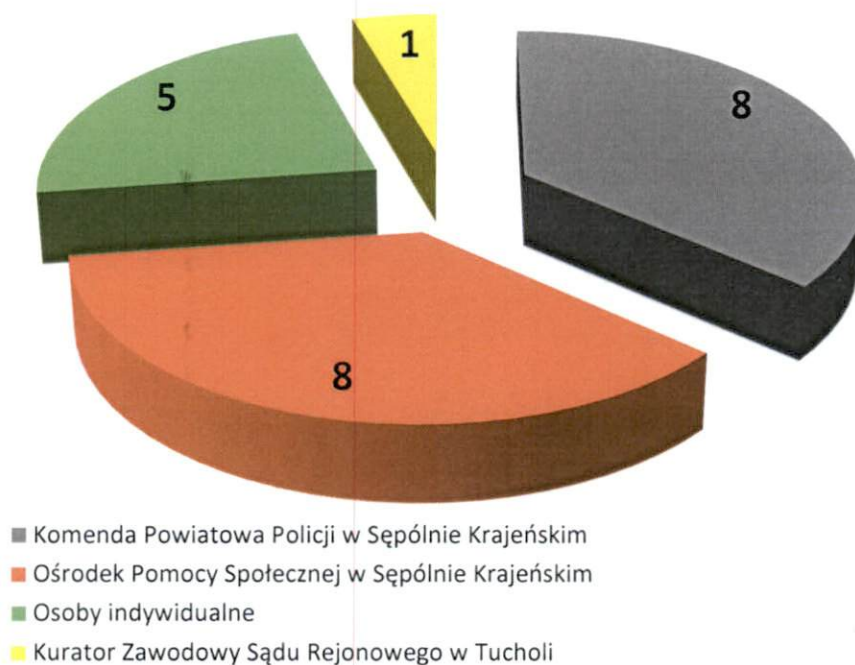
Wykres nr 10



Dane na dzień 30.06.2014r. i 31.08.2015r. - NZOZ „JANTAR” Ośrodek Terapii Uzależnień i Współuzależnienia w Sępólnie Krajeńskim.

Gminna Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sępólnie Krajeńskim w ramach swojej działalności podejmuje między innymi działania mobilizujące osoby do poddania się diagnozie oraz podjęcia ewentualnego leczenia oraz terapii.

Wykres nr 11



Dane na dzień 31.08.2015r. – GKRPA w Sępólnie Krajeńskim.

Jak wynika z danych GKRPA do komisji wpłynęły 22 wnioski o wszczęcie postępowania celem skierowania osób na terapię.

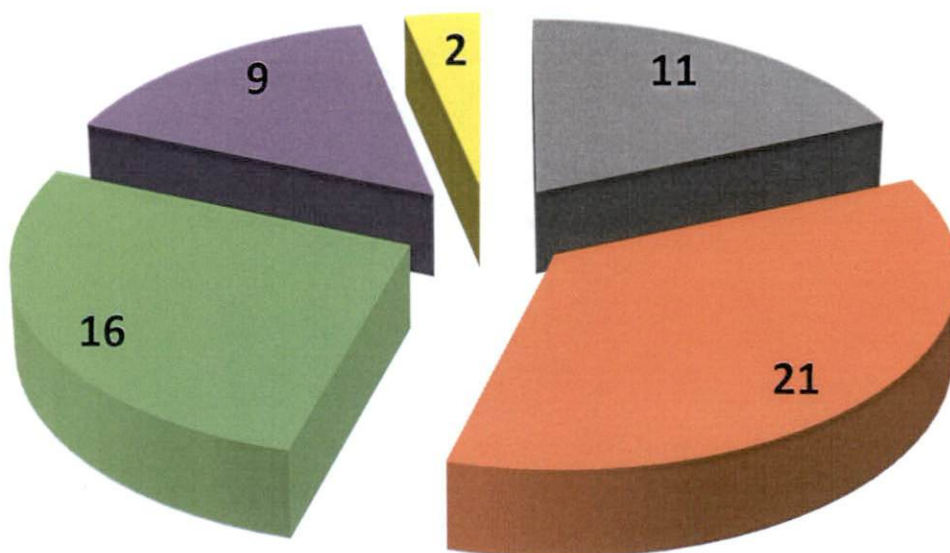
Zespół motywacyjno-monitorujący wezwał na spotkanie 57 osób, z których zgłosiło się tylko 21 osób, do terapeuty skierowano 14 osób, 5 osób odmówiło podjęcia terapii.

Komisja skierowała do Sądu 10 wniosków o zastosowanie leczenia przymusowego.

Komenda Powiatowa Policji w Sępólnie Krajeńskim

Komenda Powiatowa Policji w Sępólnie Krajeńskim odnotowała w okresie od stycznia do sierpnia 2015 roku 11 przestępstw wynikających z przepisów Ustawy o Przeciwdziałaniu Narkomanii, 21 przestępstw stwierdzonych z art. 178a Kodeksu Karnego- nietrzeźwi kierujący, 16 wykroczeń z art. 87 Kodeksu Wykroczeń (kierujący w stanie po użyciu alkoholu), 2 przestępstwa z art. 178a Kodeksu Karnego (kierujący pod wpływem narkotyków bądź innych środków odurzających) oraz 9 małoletnich będących pod wpływem alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających.

Wykres nr 12



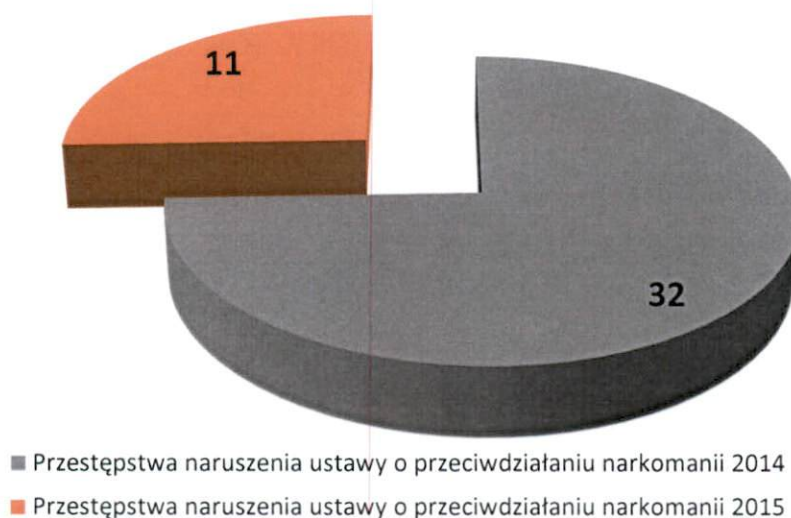
- Przestępstwa wynikające z przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
- Przestępstwa stwierdzone z art. 178a kk (nietrzeźwi kierujący)
- Wykroczenia z art. 87 kw (kierujący w stanie po użyciu alkoholu)
- Małoletni pod wpływem alkoholu, narkotyków bądź innych środków odurzających
- Przestępstwa stwierdzone z art. 178a kk (kierujący pod wpływem narkotyków bądź innych środków odurzających)

Dane na dzień 31.08.2015r. - Komenda Powiatowa Policji w Sępólnie Krajeńskim.

ZJAWISKO NARKOMANII DANE STATYSTYCZNE

Komenda Powiatowa Policji w Sępólnie Krajeńskim

Wykres nr 13



Dane pozyskane z Komendy Powiatowa Policji w Sępólnie Krajeńskim.

Według danych uzyskanych z Komendy Powiatowej Policji w Sępólnie Krajeńskim odnotowano na terenie gminy Sępólno Krajeńskie przypadki przestępstw naruszenia ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii:

- w 2014 roku- **32** przypadki (dane na dzień 30.06.2014r.),
- w 2015 roku- **11** przypadków (dane na dzień 31.08.2015r.).

Dane dotyczące Punktu Konsultacyjno-Profilaktycznego ds. Przeciwdziałania Narkomanii przy Stowarzyszeniu „Dorośli-Dzieciom” w Sępólnie Krajeńskim.

W okresie od stycznia do sierpnia 2015 roku odbyło się 136 godzin dyżurów, podczas których:

- odbyło się 12 spotkań z osobą uzależnioną od heroiny,
- odbyło się 12 spotkań z osobą uzależnioną od dopalaczy (skierowanie do ośrodka),
- odbyły się 24 spotkania z osobami eksperymentującymi z marihuana,
- przeprowadzono 16 rozmów bezpośrednich-konsultacyjnych dotyczących problemu eksperymentowania z narkotykami,

- udzielono 63 porady telefoniczne dotyczące funkcjonowania punktu, informacji o konsekwencjach zażywania narkotyków, dopalaczy o objawach i reakcjach po ich zażyciu,
- wydano 19 testów do sprawdzenia zawartości narkotyku w moczu.

Jak wynika z powyższego problem związany z narkotykami na terenie naszej gminy istnieje i należy wdrożyć odpowiednie programy by minimalizować szkody zdrowotno-społeczne związane z używaniem substancji zmieniających świadomość oraz duży nacisk kłaść na edukację i profilaktykę w tym zakresie.